

Tábor Huzová 2018 1. - 14.7.

Je to jen několik dní co jsme se navrátili z letního tábora poblíž obce Huzová. V hlavách nám stále rezonují vzpomínky na tyto dva týdny strávené mimo civilizaci kdy jsme se mohli po dlouhé době (téměř) všichni sejít a trávit spolu čas. Je jasné, že pocity každého účastníka budou jiné, já se pokusím zachytit průběh tábora jako celek.

Tábora se zúčastnili Lukáš B., Vojta L., Vítek, Kozák, Řízek, Vojta K., Ondra, Vlastík, Kája, Mamut, Cedník, Peřa, Lukáš N., David V., Kuba, Upír, Tadeáš, Modroočko, Jenda, Štístko, Prokop, Šotouš, Lipo a já. Na různě dlouhé návštěvy přijeli Tesil, Brácha, Vojta, David, Michal a Medvěd.

Celotáborová hra, neboli CTH bývá nedílnou součástí tábora a ani tento rok není výjimkou. Tématem jsou Ztroskotanci, tedy trosečníci na ostrově obývaném domorodými kmeny. Všechny tři týmy se snažili přiblížit už svým názvem místním obyvatelům. Vznikli proto týmy se jmény jako Sovičky (Mamut, Řízek, Kozák, Vojta L.), Mrtví piráti (Cedník, Lukáš B., Davča, Lukáš N., Ondra, Vítek) a Netopýrci (Vlastík, Kája, Kuba, Peřa, Vojta K.).

Jak důležitý je první dojem? A jak udělat se svým darem dobrý dojem? To jsou otázky, se kterými se museli ztroskotanci potýkat při výrobě svého daru domorodcům. Každý tým se k výzvě postavil dost odlišně. Ať už to byla snaha přinést civilizaci k domorodcům představením kola Cedníkovým týmem nebo Ó-hůl kterou představoval Kozák za Mamutův tým a která měla pomoci domorodým šamanům v jejich spojení se spektrálními silami. Vlastíkův tým pak přinesl jako dar hlínu. Těžko říct, co si o tom domorodci pomysleli.

Až budou tento zápis číst rodiče, jistě je bude zajímat, zda jsme naše členy učily zacházet se sekerou, nožem či pilou. S potěšením mohu napsat, že takové programové bloky jsme zařadili hned dvakrát v druhém dni tábora. S menším potěšením musím poznamenat, že se to nejspíše nesetkalo s velkým úspěchem. Důkazem může být množství řezných a sečných zranění, které jsme museli s Lipem ošetřit hned v prvních dnech tábora. Dokonce i veterán Tesil se poranil pekelně naostřenou sekerou (děkujeme Štístkovi, který neměl týden před táborem co dělat)! Naostřenost seker (nebývalá to věc v posledních letech) mě vede k myšlence, že chyba nebyla v nedostatku cvičení, ale spíše v nezvyku účastníků tábora na lépe udržovanou výzbroj dřevárky.

Významným prvkem táborového života se stal i fotbal, protože náš tábor se odehrával v době světového mistrovství v Rusku. Ve sportovních utkáních se tedy střetlo Pobřeží slonoviny, Slovensko, Singapur a Mexiko. Zajímavá to skladba týmů na fotbalovém mistrovství. Vítězství si ale nakonec vybojovalo Pobřeží slonoviny.

Tradiční táborové zkoušky dostaly vylepšení v podobě zkoušky SEDM. Ta spočívala v tom, že po sedm dní se každý kdo ji chtěl plnit musel ráno a večer okoupat ve studené říční vodě. Mezi tyto odvážné patřil Vlastík, Cedník, Peřa, Davča (který pokračoval i přes svou popáleninovou patálii), Kája a Řízek.

Abych se ale vrátil k naší CTH, od které jsem tak trochu odběhl. Všichni ztroskotanci se snažili ze všech sil se zalíbit domorodcům a získat tak přátele a možnost uniknout z ostrova. Museli ukázat svou inteligence, sílu svých svalů i kreativitu tak, aby dokázali, že si dokáží poradit za každé situace. Posílali zprávu na velkou vzdálenost, plížili se, bojovali v krvavém souboji na život a na smrt, vařili si své vlastní jídlo a stopovali.

Vyrábělo se také nemálo rukodělek. Jednou z nich byli náladovníky, aby mohli účastníci tábora naznačit jak se zrovna cítí a abychom tedy nedávali zničující hru, když členové zmírají únavou. Další rukodělkou byla výroba novin, která přišla hned poté, co jsme sehráli roleplay hru, kdy jsme se ocitli v roli novinářů snažících se vyřešit záhady města Podskalí. Fejkující aktivista všechny ošálil a dokázal veřejné mínění strhnout ve svůj prospěch. Při následné výrobě novin jsme zjistili, že tvořit bulvární médium s vymyšlenými událostmi je mnohem jednodušší než vytvářet skutečné zprávy podložené důkazy.

Mezi novinovými výtvary vynikala mládeži nevhodná Bravo girl, dále pak Čas na kakajíčko, který obsadil červenou latru a který obsahoval naprosto nepodložené spekulace o Pájově pleši. Bulvární tisk zvaný Špína na každého se pak nezaměřoval na kritiku vybraných členů vedení, ale spíše na kritiku pro jistotu všech.

Jednou z nejočekávanějších aktivit každého tábora je kasino. Letos pod názvem Herna Rasputin. Hrál se klasicky blackjack, vojtova hra, kostky, kupky i ruleta. Hned několik členů vyzkoušelo i ruskou ruletu, jednoduchý, ale riskantní způsob jak se dostat k penězům.

Tábor byl i ve znamení větších zkoušek jako jsou tři orlí pera, která plnil Cedník, po hrdinném boji nakonec neúspěšně. Peťa a Davča mezitím plnili vlčáckou obdobu této zkoušky – tři bílé tesáky. I přes obtížnost zkoušky samoty ji oba splnili a za to jim patří velké uznání.

Těsně před prvním táborovým ohněm musel odjet Vojta Luža i Vojta Kellar. Prvně zmíněný neočekávaně a druhý zmíněný očekávaně. Sice přišli o táborový oheň, ale jsme rádi, že s námi byli celý týden a mnoho toho prožili!

Co se týče samotného prvního táboráku, proběhl klidně, narušený byl jen Kozlem v podání Matěje, který nejspíš vyděsil zvířata k okruhu deseti kilometrů kolem tábořiště. Za zmínku stojí také rapovací scénka, která donutila Černého Adama přejít do defenzivy (poprvé v jeho kariéře). Odehrálo se také několik scének, většina bizardních, ale našla se i serióznější scénka ala literární kvíz. Cedník si spálil svou přezdívkou, tedy už neexistuje jiná možnost než ho oslovovat jako Cedníka.

Po táboráku přijel Lukáš Novák jako náhrada za ty, kteří museli odejít v předchozích dnech. Krom jiného se z něj stal nový hráč snad ve třech fotbalových týmech. Jinak se bleskově zařadil do táborového života.

V druhém týdnu tábora nás čekal výlet na Sovinec. Málokdo by čekal, že v malém krámku v Huzové budou mít tolik „lokálních“ druhů nanuků! Skrz různé pofidérní stezky plné ostružiní jsme se nakonec dostali až ke kapliče-obchodu se suvenýry pod Sovincem, kde jsme provedli krátkou zastávku na očumování vystavených mečů a rapírů. Poté ale nastal čas obsadit hrad Sovinec ...

S paní u pokladny jsme se domluvili na výhodné ceně a vyrazili jsme na prohlídku hradu. Paní průvodkyně byla ze značného počtu návštěvníků nejspíše trochu nervózní a moc jí nepřidalo, že svůj výklad říkala dle svých slov potřetí v životě. Při prohlídce jsme navštívili výstavu moderního umění, která vypadala přinejmenším zvláštně, také jsme pojmenovali místní ovce a Kozák měl své pěvecké sólo v rytířském sále. Také jsme bez povolení objevovali mučírnu a bylo opravdu těžké z ní zaběhnutá dítka vyhnat zpět na nádvoří.

Na Sovinci se dále zdržujeme v bufetu kde si členové doplňují zásoby živin i dobrot na tábor. A měli opravdu skvělou limonádu. Po pár desítkách minut vyrážíme na zpáteční cestu a řešíme jak velké trápení je GDPR a bojujeme se slizovitou chobotnicí ve Vojtově dračím doupěti. Neumřel jsem jako první, což se dá považovat za neobvyklou událost.

V druhém týdnu se také odehrála bitva o hrad, která se stala příšernou řezačkou a všichni z nějakého důvodu překypovali zuřivostí a krvelačností. Stále jsme nedošli k jasnému důvodu proč tomu tak bylo, ale nejspíše to bylo nutností bojovat v relativně malém prostoru v mnoha lidech.

Finále CTH spočívalo k dobytí nepřátelského tábora pomocí katapultů a získání nepřátelské vlajky. Po náročné bitvě se Ztroskotancům podařilo dostat se do ležení a poté byl již boj velmi rychlý a vítězný pro trosečníky.

Skautský slib není jen tak něco. Je to slib, není to jen frčka na kroj, jak si někteří možná myslí. Možnost si svůj slib splnit dostali Mamut a Cedník a rozhodli se ji přijmout a slíbit, že se budou řídit skautskými zákony, což je opravdu velký a náročný slib. Přejme jim mnoho štěstí v jeho naplňování.

Všichni tak nějak tušili, že druhý táborový oheň bude zlomový a důležitý. Zpívalo se, zahráno bylo několik scének různé kvality a vyhlášovali se ti, kteří splnili všechny zkoušky (Vlastík, Davča a Peťa), pak také ti, kteří splnili zkoušku Sedm. První stupeň březového lístku za pomoc oddílu obdržel Michal, děkujeme!

Dlouho očekávané vyhlášení CTH přišlo jako třešnička na dortu a vítězství si odnesl tým Sovičky vedený Mamutem, druhý skončil tým Cedníkův a třetí místo obsadil Vlastíkuv tým, řečených Netopýrků.

Poslední část táborového ohně byla jen oddílová, návštěvy se tedy vzdálily. Nastala zasmušilá a vážná atmosféra a Upír oznámil, že končí jako vedoucí oddílu, novým vedoucím bude Tadeáš. Bylo to dlouhých pět let a myslím, že se shodneme na tom, že Upír oddílu mnohé obětoval a v mnohém ho posunul či změnil k lepšímu.

Další den z rána se již připravujeme k odjezdu a po předání tábořiště Trojlístku, který nás vystřídá odjíždíme do Olomouce a předáváme členy.

Na co ale budeme vzpomínat?

Na řeku vysychající při dešti,

Na perfektní prkýnkovou latru,
Na dealování šumáku,
Na tvrdou službu v kuchyni pod Bráchou,
Na craftění travního lůžka,
Na slav kinga,
Na čtení Prašiny a Hanuše Nápravníka,
Na Upírova pípátka,
Na šulánky z mákem,
Na to jak držet správně sekeru,
Na přepadnice, které nám daly bídu,
Na Kozákovu pekelně otravnou melodii,
Na mrazivé hlídky za svitu měsíce,
Na Hanoska podepsaného jako vedoucí dne,
Na krvavé šiškové války,
Na klikování na nástupech.

Na závěr ještě jedna otázka ... Hákuješ a nebo věříš igelitu?

Uvidíme se na zahajovací výpravě na začátku září!

Pavel